

Sudur Benim Özüm

– AhmetZeytinci · 14 Şubat 2017

Sudur benim özüm,
Senin, onun, herkesin özü gibi,
Sudur; ellerim, ayaklarım, iki gözüm...
"Sudan yarattım ben" diyor Rabbim bütün canlıları,
Daha var mı buna söyleyecek sözün.

Sudur benim özüm.
Yunup yıkandıkça söner ateşlerim,
Söner yürekte ki közüm...
Allah'ın en büyük nimetlerinden birisi,
Her şey suya muhtaç; hem ölüsü hem dirisi...

Sudur benim özüm,
Karım, çocuklarım; oğlum, kızım,
Hepimiz sudan geldik,
Yıkanıp da gideceğiz ahirete, budur alın yazım...

Sudur içtiğim ömür boyu litrelerce,
Sudur anlattığım kelimelerce cümlelerce...
Dünyanın dörtte üçü,
İnsan vücudunun, yüzde bilmem kaç,
Üç beş gün susuz kal da bak, yokluğu ne acı...

İki hidrojen bir oksijen,
Yağmur olur yağar bazen.
Ara sıra sokaklara, caddelere, tepelere, direklere,
Ara sıra gönüllere, beyinlere, yüreklere...